

skeligt at bestemme, om det er at betragte som Driftsformue eller som almindeligt Husgeraad. En Møbelsnedker har f. Eks. Møbler til Forhandling, men sætter ogsaa en Del Møbler ind i sin egen Lejlighed. De Møbler, han har staaende der, skal han ikke svare Formueskat af, men Tid efter anden sælger han maaske dem, han har i sine egne Stuer, og saaledes blive de jo paa en Maade Driftsformue. Det vil ogsaa være vanskeligt at afgøre, om en Arbejdsfjedervogn eller en Fjedervogn, som undertiden bruges til at køre Varer til Byen i, men som Dagen efter bruges til Fornøjelsestur, skal regnes med til Driftsformue eller ikke. Der er jo ingen Tvivl om, at en lukket Vogn eller en anden lignende Vogn hører med til det Husgeraad, som efter Lovforslaget er fritaget for Skat. Her viser det sig imidlertid, hvorledes Sparsommelighed bliver belønnet.

Jeg vil nævne et lille Eksempel derpaa. Sæt f. Eks., at der er to Husmænd, som begge ere arbejdsomme og dygtige Folk; de begynde med lige meget Jord og et ganske lignende Hus og have hver en Ko. Den ene Husmand, A, er økonomisk og sparsommelig anlagt og siger: Jo større jeg kan faa min Driftsformue, des bedre ville Indtægterne flyde. Den anden Husmand, B, siger derimod ganske simpelt: Jeg vil have nogle af Livets Behageligheder og vil derfor anvende en Del af min Fortjeneste til at forbedre mit Husgeraad. Det vil i Tidens Løb føre til, at Husmand A staaer med 2—3—4 Køer, hvorimod Husmand B stadig kun har een Ko, men mere Husgeraad. Da Husmand A har større Indtægter af sine 3—4 Køer end Husmand B af sin ene Ko, kommer han ogsaa til at svare højere Indkomstskat, men saa synes jeg, at det er ubilligt, at han paa Grund af sin Sparsommelighed og de Afsavn, han har haft, yderligere skal svare en forøget Skat af sin forøgede Formue. Jeg kan ikke se, at Driftsformuen bør beskattes, og jeg tror, at vi ville slippe for et stort Arbejde ved at lade den gaa ud af Lovforslaget. Der er i øvrigt ogsaa Driftsformuer, der skjule sig og paa en Maade blive borte. En Mand studerer og tager en Eksamen, i Kraft af hvilken han er berettiget til at søge lønrende Arbejde. Her er der ganske sikkert skabt en Driftsformue, men efter Lovforslaget vil han kun komme til at svare Skat af sin Indtægt. Men hvorfor skulle vi dog lægge Skat paa de praktiske Virksomheders Driftsformuer, naar vi ikke paalægge de Driftsformuer Skat, som medgaa til Erhvervelse

af nyttige Kundskaber? De Penge, disse koste, spille for den lærde ganske samme Rolle, som Driftskapitalen for de praktiske Virksomheder.

Endelig har jeg stillet Ændringsforslag under Nr. 46, 47, 48, 53 og 54. Det højttærede tolvte kongevalgte Medlem (Estrup) har allerede omtalt dem; han har været Medforslagsstiller til saa at sige dem alle. De gaa ud paa ikke at belemre Kommunerne med det store Arbejde at skulle være Skatteopkrævere for Staten. Jeg tror, at Kommunalraadene langt fra ere glade for at faa et saadant Hverv. Jeg har tværtimod selv faaet Opfordring fra flere af dem, ja fra hele Korporationer, om saa vidt muligt at hindre, at de blive bebyrdede dermed. De finde nemlig, at de have Arbejde nok i Forvejen. Dernæst vil det være mindre behageligt for en Mand, der indtræder i et Kommunalraad, at faa sit Ansvar forøget i et saadant Omfang, som det vil blive Tilfældet efter dette Lovforslag. Jeg kan heller ikke se rettere, end at en anden Ordning vil blive fuldt saa billig for Staten, selv om der maaske skal koster noget mere paa Amtstuerne for at skaffe dem den tilstrækkelige Medhjælp til, at de kunne opkræve Skatten paa en for Befolkningen let og bekvem Maade. Ogsaa for Landstingsvalgenes Skyld vilde det være heldigst at henlægge Skatteopkrævningen til Amtstuerne, da det for at bestemme, hvem der er selvskrevne Vælgere til Landstinget, er nødvendigt at faa alle de Skatter sammenlagte, som herefter skulle svares til Staten, altsaa dels Ejendomsskylden og dels Formue- og Indkomstskatten. Jeg kan egentlig ikke indse, at vi kunne undvære Amtstuerne som Oppebørselskasser for de Skatter, som skulle svares til Staten. I Lovforslaget forekommer det mig, at der er lidt Uklarhed. Der staaer, at Kommunerne skulle indbetale det Beløb, de opkræve, i Statskassen. Ja, hvad er Statskassen? Er det Finanshovedkassen her i Kjøbenhavn, eller er det de forskellige Amtstuer omkring i Landet eller de forskellige Toldsteder? Jeg studsede, da jeg saa, der var Tale om Statskassen; det kan dog vel ikke være Ministeriets Mening, at Sogneraadene skulle sidde og føre Korrespondance med Finanshovedkassen i Kjøbenhavn for at faa de Skatter, de opkræve, indbetalte og afviklede.

Hermed har jeg gennemgaaet de Ændringsforslag, jeg har stillet. Det vilde være mig kært, om en Del af Tinget vilde